

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 137

JAFFNA, FRIDAY, 8TH JULY, 1977.

No. 26

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Jaffna College Technical Institute

Jaffna College Technical Institute had its second Institute Day at Vaddukoddai on Saturday, the 25th June. As on the first occasion last June, the different workshops and laboratories were arranged for view and inspection by the large number of visitors, among whom were parents, children, principals and members of the families of recipients of diplomas and certificates.

After going round, the audience assembled to hear the Director, Mr. S. Rajanayagam and the Chief Guest, Dr. A. V. A. Vethanayagam, F.R.C.P. The Chief Guest, before presenting the diplomas and certificates, addressed the students and exhorted them to look for job satisfaction more than for monetary satisfaction. He said he wondered why such an institute training young men on such useful skills had not been started earlier.

Mr. Rajanayagam, who addressed the audience earlier, brought to their notice the popular desire of young men to go abroad to seek jobs. However, understandable this may be from the individuals point of view, this was detrimental to the society if the exodus was considerable. He said that those who go are likely to come back and asked them to bring with them the know-hows so that it can be used to develop their own country.

After the vote of thanks was proposed by Mr. Kunchithapatham, the Union President, the function came to a close.

The function commenced with prayer by the Rt. Rev. Dr. S. Kulandran, the former Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India and ended with benediction pronounced by him.

Bishop Ambalavanar returns

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, the Bishop of our Diocese, who went at the end of May to Europe to attend the Golden Jubilee of the founding of the Faith and Order Commission at Lausanne, Switzerland, returned to Jaffna on the 29th of last month.

A Correction

In our issue of the 17th of June, in the list of prize-winners at the All-Ceylon Sunday Schools Bible Quiz, the Correspondent, who sent us the news item, had made an error. In the Junior Division the first place for the best individual performance was secured by Miss Chandrika Jeyarajah, of the Uduvil Church, and not that of the runner-up, as our report stated. The error is regretted.

London Tamil Congregation

The Tamil Christians, who gather once a month at a service at Putney Methodist Church in London, had a special Thanks-Giving Service to commemorate the 5th Anniversary of this Fellowship on Saturday, the 25th of June, 1977, at that Church at 6 p.m. The Service was led by the honorary Pastor of the Congregation, the Rev. S. M. Jacob. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Jaffna Diocese of the C.S.I., who was on a brief visit to London, preached at the service. There was a very large gathering, including former Missionaries in Ceylon and South India. Miss Appleby, the Rev. and Mrs. Marcus Ward, and the Coopers were among those present. The Ceylon High Commissioner in London, Mr. Vernon Mendis, and the Deputy High Commissioner, Mr. C. Gunasingham — an alumnus of Jaffna College — were also present. The service was followed by a Variety Entertainment provided by the members of the Congregation and a fellowship dinner at which nearly 300 people joined.

At the monthly service at the Putney Church, which took place on Sunday, the 26th of June, at 4 p.m., the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar along with Rev. S. M. Jacob, conducted the Holy Communion service, at which the Bishop also preached the sermon. This monthly fellowship has proved of great strength and blessing to the Tamil Christians in England. More and more they are concerned about helping worthy causes in their home country of Sri Lanka.

An English Parish comes to our Aid

As reported by us in an earlier issue, Bishopwearmouth Parish in Sunderland, England, having heard of the endowment fund being raised for the clergy Pensions of the Jaffna Diocese, decided to set apart their Lenten collections towards this cause. Dr. and Mrs. P. S. Selvachandran who are worshippers at this parish have been the main link between the parish and the Diocese. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar met with a group of the parishoners and its Vicar, the Rev. Eric Shegog, on Tuesday, the 21st of June, at 6 p.m. at the Parish Hall. The Bishop spoke on Mission and Unity, particularly highlighting the example of the Church of South India as a United Church, which is still concerned and engaged in the process of wider unity. The Parishoners formally presented to the Bishop a cheque for 200 pounds for the Diocesan Clergy Pension fund.

AN ECONOMIC THEORY

The other day, at the Annual Function of the Jaffna College Technical Institute, the Director propounded an economic theory, which I would like to question. Far be it from me to challenge his right to propound theories in the Engineering field in which he is a great figure, being a Vice-President of the World Engineering Federation. Such a qualification, however, does not validate theories in other fields.

The Director said that, contrary to popular belief, the money brought into Jaffna in the early days by our Malayan pensioners had not done good, but actually done harm to us. Their money, he said, had merely inflated prices. The pensioners had introduced no new "know-hows"; and thus had failed to stimulate production.

This is to set up an antithesis between capital and production and hold that the first is necessarily inimical to the second. When Karl Marx's mother heard that her son was writing a big book on capital, she is said to have exclaimed, "I wish the young man would make some capital instead of writing about it". She was a wise woman.

To underrate the role of capital in economics is, by no means, wise. It would mean that the Marshall Plan at the end of the Second World War was ill-conceived and that Germany, Japan, Italy, etc., should have been left to their own resources. It would mean that all primitive economies should be left alone, that all requests for foreign investments from underdeveloped countries are fundamentally wrong; and that America's yearly expenditure on aid to underdeveloped countries is based on an economic fallacy.

Money and production need not be considered as mutually hostile. Money pumps new life into production; it helps to acquire means of production, it helps to acquire skills, to pay decent wages, to raise the standard of living and increase purchasing power.

How many schools were put up in Jaffna because of Malayan money? How many youth were enabled to get a decent education, and how many farms enabled to be run better? Till recently, it is well known, how, when money was wanted for a school or a church building, a trip to Malaya was the solution. There was no inflation, only a welcome stimulus.

At the discussion which followed they evinced great interest in the movement for unity and in the work of the Church of South India.

OBITUARY

Mr. S. R. Chellappah

The death occurred at his residence at Cheddiamadam, Araly, on the 30th of May of Mr. Syril Ratanagaram (Rethi) Chellappah. He was a son of the late Mr. H. M. Chellappah, Head-Master of the Primary Department of Jaffna College, and himself had his education at Jaffna College. He then worked in some Firms in Colombo. He returned to Jaffna and became the Manager-Accountant of the Jaffna Co-operative Union Ltd. He ultimately became its Regional Manager. He retired from service in the above Union after about 25 years. He was noted for his efficiency, geniality, and devotion to his work. He was very popular with his co-workers and the higher authorities respected his integrity and his concern for developing the work of the Union. He was 71 years old at the time of his death.

The funeral took place on the 1st of June and was very largely attended. The service at the home was conducted by the Rev. L. N. Hitchcock, assisted by Mr. A. Jeyakumar. Mr. Hitchcock preached the sermon. Tributes to the deceased's life and work were paid by Mr. D. R. Gunasegaram, Attorney-at-Law, and Mr. Subramaniam, representing the Jaffna Co-operative Union. The committal rites at the cemetery of the Araly Church were performed by the Rev. Mr. Hitchcock.

The deceased leaves behind, beside his wife Esther Manonmani, five sons — Rex, Roy, Rig, Ray, Ron — their wives; Mr. & Mrs. N. Sivakumaran, Mr. & Mrs. Phillips (sons-in-law and daughters); and Misses Ena Erra Chellappah (daughters); and two sisters — Mrs. Selvaratnam Hallock and Mrs. Lizzie Shanmuganathan.

The idea that capital and production are mutually hostile arises from the fact of their possible imbalance. In the sixteenth and seventeenth centuries a lot of gold and silver from South America (robbed from Indians) was dumped into Europe and dislocated European economy. That is because nothing was done with that money (except wage wars). If there had been more economic wisdom and more industrialism there would have been great benefit. But neither the Science of Political Economy nor Industrialism had then been born.

S. K.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

தெரிந்தவ வா இதம்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.
"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 137] 8 — 7 — 1977 [இதழ் 26]

பயனளிக்கும் பிரசாரங்கள்

எங்கும் தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டங்கள் கட்சி ரீதியாகவும், தனி யாட்சார்பாகவும் நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களிலும் நாடோறும் நடந்து வரும் இப்பிரசாரங்களைக் கேட்பதும், இவைகளைக் குறித்து வாசிப் பதும் இரண்டு சிந்தனைகளை மனதுக்கெழுச் செய்கின்றன.

வெற்றி பெற்றதும் செய்வோம் எனப் பல காரியங்களைக் கூறு கிறார்கள் செய்கூடிய காரியங்களையும் கூறுகிறார்கள்; மக்களின் நீண்டகால அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்ப்பின் செய்வார்களெனச் சிந்தனையும் சிந்திக்க முடியாத செயல்களையும் செய் வோமெனக் கூறுகிறார்கள்.

தேர்தற் காலங்களில் மாத்திரமல்ல. வேறு தருணங்களிலும், விசேஷ காலங்களில் அமைச்சர்களும், அரசியல்வாதிகளும் தொகு திக்கு விஜயம் செய்யும் வேளைகளிலும் தாம் செய்வதாக—செய் யப் போவதாக—இவர்கள் வாக்களிக்கும் காரியங்கள் பலவாண்டு கடத்தும் வாய்க்காது போவதைக் கண்ட அனுபவம் மக்களின் மதிப் பைப் பெறக் கூறியவைகளே இவ்வாக்குகள், வேறல்ல. எனச் சிந்திக்க வைக்கிறது செயல்படுத்த முடியாத ஆயிரத்தைக் கூறுவதிலும், செயல் படுத்தக் கூடிய பத்தைக் கூறி அவற்றை நிறைவேற்றி முடிப்பதே பெருந்தன்மை. இந்தனவும் நடந்து வந்த பிரசாரங்களில் இவ்வகை யான திட்டத்தை தாம் காணவில்லை.

இரண்டாவதாக—நடந்துவரும் பிரசாரங்களிற் பெரும்பாலா னவை தம்மையும், தாம் நிறைவேற்றக் காத்திருக்கும் இலட்சியங்களை யும் வாக்காளர் சிந்தனைக்கு விடுபவையாயமையாமல் பிறரையும் அவர் செயல்களையும் வைவனவாய் அமைந்துள்ளன. ஒரு வேட்பாளரைக் குறித்த அவதூறு வார்த்தைகளைக் கேட்பதாயின் அவர் போட்டியாளர் கூட்டத்திலே கேட்கலாம் எனக் கூறுவார்கள். இது உண்மை. ஆத லாற்றான் இப்பிரசாரக் கூட்டங்களைப் பற்றிய கரிசனை பலருக்கும் இல் லாததாய்ப் போகின்றது.

நமது நாட்டின் இந்தக் கூட்டத்திலே அதை எதிர்த்தோக்கியுள்ள பிரச்சனைகள் பலவாயின. உணவுப் பொருட்களின் விலையுயர்வு நிலைப் பட்ட சம்பளத்தைப் பெறுபவரை இன்றுபோலென்றுமே தாக்கியதில்லை. பாவனைப் பொருட்களின் தட்டுப்பாடு நிலைபரத்தை இன்னும் சீர்குலை யப் பண்ணுகிறது. அரசியல்வாதிகளின் அட்டகாசங்கள் சனங்களுக் கும், சாதிகளுக்குமிடையே பிரிவினையையும், பகைமையையும் உண்டு பண்ணிவிட்டன. இந்நிலையை மாற்றி ஐக்கியத்தை வளர்ப்பதற்குத் தீர்க்கமான திட்டங்களைக் கொண்டு வருவோர் யார்? அரும்பாடுபட் டுப் படிக்கும் வாசிப்பின் முயற்சிகள் பயன்தரவொட்டாமற் தடுத்து நிற்கும் திட்டங்களும் பிரமணங்களும் ஒழிய வேண்டும். பாட்டுக் கேற்ற பயனை அவர்கள் அடைய வேண்டுமே.

இவ்வகையான பிரச்சனைகளை அலசி ஆராய்ந்து, தீர்ப்பதற்கேற்ற திட்டங்களைத் திட்ட முன்வருவோர் எவர்களோ அவர்களையே மக் கள் விரும்புவர், தெரிந்தெடுப்பர். இப்பேர்ப்பட்டவரே நம்நாட்டிற் கவசியம். இதையுணரும் மக்களே வேட்பாளராய் வரவேண்டும்; அதற்கேற்ற உரிமையும் அவர்களுக்கே பொருத்தமாகும். மற்றையோர் காற்றோடு பறக்கப் பேசி மக்களை ஏமாற்றிப்போகும் வெறும் பேச்சா ளராகவே மாறிடுவர்.

லண்டன் தமிழ்ச்சபை

லண்டன் நகரிலுள்ள பூநி மெதடிஸ்த ஆலயத்தில் அங் குள்ள தமிழ்ச் சிறிஸ்தவர்கள் மாத்தற்றொருமுறை கூடி வழி படுவதுண்டு. இவர்களின் இந்த ஐக்கியத்தின் ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவேற்றத்தைக் கொண்டா டும் வகையில் சென்ற மாதம் 25 ஆம் திகதி மாலை 6.00 மணிக்கு இவர்கள் அவ்வாலயத்தில் கூடி னார்கள். இச்சமையார் மத்தியில் கௌரவ ஊழியம் புரிபவரும் இலங்கை மெதடிஸ்த சபையைச் சேர்ந்தவருமாகிய கனம் S. M. ஜேக்கப் அவர்கள் ஆராதனை நடத் தினார்கள். ஒரு குறுகிய காலச் சந்திப்பின் பேரில் இக்காலத்திலே லண்டன் நகர் சென்றிருந்த தெ. இ. திருச்சபை, யாழ். ஆதீனத் தின் அத்தியட்சர் மகாகனம், T. J., அம்பலவாணர் அவர்கள் பிரசங் கம் செய்தார்கள். இலங்கையிலு ம், தென்னிந்தியாவிலும் மிஷ் னரி ஊழியராயிருந்த செல்வி டொறதி அப்பிளி, கனம் மார்டி கன் வசர்ட், திருமதி வார்ட், கூப்பர் தம்பதிகள் உட்பட ஏராள எமாற்றோர் சமூகமணித்தனர்.

லண்டனிலுள்ள இலங்கை ஸ்தலவிகிர் திரு. வேர்ணன் மென் டில், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிப் பழைய மாணவரான பதிவ ஸ்தா விகிர் திரு. C. குணசிங்கம் ஆகி யோரும் சமூகமணித்தனர். சபை யினரால் அறிக்கைப்பட்ட கதம்ப நிசுச்சி ஒன்றும் சுமார் 300 பேர் பங்குபற்றிய இரவுப் பேரஜனமும் ஆராதனையைத் தொடர்ந்தன. பதிவி ஆலயத்தில் நடத்தப் படும் வழிபாட்டாராதனைஞாயிற் றுக்கிழமை 28 ஆம் திகதி பி. பி. 4.00 மணிக்கு மகாகனம் அத்தி யட்சர் அம்பலவாணர் அவர்களினு ல் கனம் S. M. ஜேக்கப் அவர் களோடு நடத்தப்பட்டது. இது திருவிருந்து ஆராதனையாயிருந் தது அத்தியட்சர் அவர்கள் பிர சங்கம் செய்தார்கள். இந்த மாதாந்த ஐக்கியம் இங்கொந் திலேயுள்ள தமிழ்ச் சிறிஸ்தவர் களுக்கு உறுதுணையாயும், மிகுந்த ஆரோக்கியத்துக்கேதவானதாயும் இருந்து வருகிறது. இலங்கையில் கையாளப்படும் பலவகைப்பட்ட நல்ல வேலைத் திட்டங்களுக்கு இவர்கள் அதிகரித்துக் கொண்டு வரும் கரிசனை காட்டுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

பெங்களுர் இறையியற் கல்லூரியில் ஒரு வரம்

ஆசிரியரிலே இறையியற் கல் லியின் உயர் பீடமாக விளக்கு வது பெங்களுர் ஐக்கிய இறை யியற் கல்லூரி. நமது திருச் சபையைச் சேர்ந்த குருமாரி பகரை உருவாக்கிய பெருமை பெங்களுருக்கு உண்டு. அதன் ஆரம்ப காலத் தொடர்பு நமது திருச்சபைக்கும் அதற்கும் நெருந் திய தொடர்பு இருந்து வந்தி ருக்கின்றது. ஆரம்ப காலத் தில் நமது நாட்டைச் சேர்ந்த சிலர் அங்கு பேராசிரியர்களாக இருந்திருக்கின்றனர்.

பெங்களுர் இறையியற் கல் லூரிக்குள் புறம் ஒருவர் அதன் இன்றைய தேர்தற் தீர்மானம் வண்புறமும் கண்டு விவரப்படை யாமல் இருக்க முடியாது. சில வருடங்கட்கு முன் அங்கு சென் றவர்கள் கூட அதன் துரித வளர்ச்சியைக் கண்டு அதிர்ச்சி யடைவாமல் இருக்க மாட்டார் கள். வளாகம் நிறையக் கண் ணுக்கினிய பூந்தோட்டங்கள், நன்கு திட்டமிட்டு அமைக்கப் பட்டுள்ள அழகிய மாடிக் கூட்டங் கள், கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் வாழ்வதற்கு பெரிய பங்களாக் கள், அநேக விளையாட்டுத் திடக் கள், மண்டபங்கள், சாலைகள் விதிகள் நிறைந்து காணப்படுகி ருது. இன்றைய பெங்களுர் அமெ ரிக்க, ஐரோப்பிய பேராசிரியர் களும், உள்நாட்டுப் பேராசிரி யர்களும் காரிகளிலும் ஸ்கூட் டர்களிலும் பறந்து திரிவது பேரா தனை வளாகத்தை நினைவுக்கு வ தாக இருக்கின்றது. இத்தகைய அழகிய பூங்காவுக்குள் புருந்த வுடன் ஒரு பெரிய கங்கோவி லுள் புருவது போன்றபத்தி ஏற் படுகின்றது. வாயிலிலே கூர்க்கா ஒருவன் பல கேள்விகளைக் கேட்டு விட்டு உள்ளே செல்ல அனுமதிக்கின்றான்.

கல்லூரி விடுதியை அடைந்த ஆங்கே நமது திருச்சபை யைச் சேர்ந்த மாணவர்க ளைக் கண்டு பிடிப்பது பெரும் சிரமமாகி விடுகிறது. யாழ்ப்பா ணத்தைச் சேர்ந்த நான்கு மாண வர்கள் இப்பொழுது பெங்களுரில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். திரு. T. S. பீரமோஜா, இவர் B. D. இறுதியாண்டில் கற்று வருகின் றார். திரு. ஜேன் கரீசாமி, முத லாம் வருடப் பயிற்சி பெறுகிறார் திரு. M. தம்பித்தனா, Y. M. C. A. செயலாளர் பயிற்சி பெற்றவரு கிறார். கனம் S. N. கருணாந் தன், M. Th. பட்டத்திற்கான ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றார். இங்கு வேறபல பாடநெறிகளும் இருக்கின்றன. ஆறுமாத, ஒரு வருட விசேட பயிற்சி பெறுப வர்களும் இருக்கின்றனர், Ph. D., D. Th. பட்டங்களுக்கான ஆய்வு செய்வதற்கும் இக்கல்லூரியில் வாய்ப்புகளாண்டு. கல்லூரியின் முதல்வராக விளங்குபவர், வண. கலாநிதி மசகி சந்திரன். கல்லூ ரியின் துரித வளர்ச்சிக்கும், உயர் மாகுதிக் கூட்டங்கட்கும் இவரின் முயற்சியே முக்கிய காரணம் என்று கூறுகின்றனர். வண. சத் திய ரஞ்சன் என்பவர் பதிவாள ராக விருக்கின்றார். வண. வேளாட் பேர்சன் என்னும் கவிடின் நாட் டவர் வெவியாரி மாணவர்களின் பீடத்தலைவராக விளங்குகின்றார். பேராசிரியர்களும், மாணவர்க ளும் இறையியற் கல்வி விருத்தி யில் நமது முழுக்கவனத்தையும் செலுத்துவதாகத் தெரிகின்றது. மற்றெவ்வாறு துறைகளையும் விட ஆழ்ந்த ஆய்வுக்கும் அறிவுப் பெறுக்கத்தக்கமே இங்கு முக் கிய கவனம் செலுத்தப் படுகின் றது. இந்திய மாணவர்களே பெரும்பாலும்பேரரசாக விருத்

தேர்தல் முனை

இன்னும் இரண்டு வாரங் களில் நடைபெறவிருக்கும் தேசி யப் பொதுத் தேர்தல்களிலும் அவற்றின் முன் பின்னான நாட் களிலும் அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சிகள் நிகழாதிருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் யாவும் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டுள்ளன என வெளிவந்தன செய்திகள் கூறுகின்றன. இத்தளவில் இடை யிடையே சில சிறு சம்பவங்களை மாத்திரமே நடைபெற்றுள்ளன வென்றும் இவற்றுக்கான நடவ டிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட் டனவென்றும் பொலிஸ் தலைமை யதிகாரி கூறியுள்ளார். நாடு பூராவுக்குமான பாதுகாப்பு ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன வென்றும், நாட்டின் இந்த எட் டாவது பொதுத் தேர்தல் சமாதானத்தின் சூழ்நிலையிலே நடைபெறுமெனத் தாம் எதிர் பார்ப்பதாகவும் பொலிஸ் வட் டாரங்கள் கூறியுள்ளன.

நாட்டின் எப்பகுதியில் எந்த விதமான சச்சரவுகள் ஏற்பட் டாலும், எவ்விதமான முறைப் பாடுகளை வந்தாலும் இவை உட னுக்குடனே விசேட வானொலி மூலம் தலைமைக் காரியாலயத் திற்கு அறிவிக்கப்படுமெனவும், எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய விவரங்களும் அங்கே அறி விக்கப் படுமெனவும் கூறப்படுகி ருது. இதற்காகவானொலி இயத் திற் சாதனங்கள் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தாலும் அமெரிக்கா, பிரிப் பான்ஸ் இத்தோவீசியா, ஜப் பான், அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்த போன்ற நாடுகளிலிருந் தும் மாணவர்கள் வந்து பயிலு கின்றனர். தற்பொழுது மாண வர்களும் B. D., Diploma போன்ற பயிற்சிகளைப் பெற்று வருகின்ற னர். இவர்களும் விடுதியில் இருந்து கற்க வசதிகள் உண்டு.

விரிவுகரையாளர்கள் மிகுந்த பிரயாசையோடு நமது விரிவுரை களைத் தயாரி செய்கின்றனர். இவர்களின் பலர் மிஷனரிமாரக் கவா? சில விரிவுரை வகுப்பு கட்டுச் சென்றபோது பேராசிரி யர்கள் கைப் அடித்த நோட்டல் பலவற்றைத் தந்து உதவினார்கள். விரிவுகரையாளர்களும், மாணவர் களும் நண்பர்கள் போல உரை யாடுகின்றனர். ஒரு மாணவ னோடு பலமணி நேரத்தை செலவு செய்வத் தயாராக இருக்கின்ற னர்.

மாணவர்களும் ஆசிரியர்க ளும் ஒருமிக்கின்ற சங்கம் "கேரீ டோஷ்டி" எனப்படுகின்றது. இதன் கூட்டம் ஒன்றுக்கு சென்ற பொழுது பெங்களுர் மாணவர் எவ்வளவு சுதந்திரமாகவும், கண் னியமாகவும் நடந்து கொள்கின் றனர் எனத் தெரிந்தது. இத் தகைய இறையியற் கல்லூரியி லின்ற பொழுது ஒரேயொரு விட யம் வேதனை தருவதாக விருந் தது. அது என்னவெனில் நமது நாட்டு மாணவர்கள் அருகி வரு வதாகும். இன்று 150 மாண வர்கள் உள்ள கல்லூரியில் இன்று நமது நாட்டவர் நான்கு இருக்கி னின்றனர். நமது நாட்டில் ஆங் கிலக் கல்வியின் வீழ்ச்சியும், பில மத்தலவே இறையியற் கல்லூரி யின் எழுச்சியும் இதற்குக் காரண மாகலாம். எனினும் வருங்காலத் தினைவது நமது நாட்டவர் இதனை பெருமையையுணர்ந்து இங்குள்ள வாய்ப்புகளைப் பெற்றுப் பயன டைவார்களாக.

— எம். ஜெபதேன்.

சகேயுவுக்கு ஓர் ஆசை!

— பிளாரன்ஸ் வில்லியம் —

எரிகோ என்னெரு நகர் இருந்தது. அதில் சகேயு என்னெரு மனிதன் வாழ்ந்து வந்தான்.

சகேயு மிகவும் குள்ளமானவன். அவன் ஒரு வரி வாங்கும் அதிகாரி. அவன் வரி வசூலிப்பதில் நேர்மையாக இருக்க மாட்டான். மக்களை அடட்டியும், மிரட்டியுமாக அதிக வரி வாங்கி வந்தான்.

ஆகையால் அவனிடம் அடிப்பணம் இருந்தது. செல்வந்தனும் இருந்தான். பணம் இருந்து என்ன பயன்? இவன் அநியாயமாய் வரி வாங்கியதால் மக்களுக்கு இவனைக் கண்டால் பிடிக்காது. மிகவும் வெறுத்தாரேன்.

இந்த சகேயு இயேசுவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்தான். அவரைப் பார்த்து அதை ஆசை கொண்டான்.

ஒருநாள் இயேசு எரிகோ நகருக்கு வந்தார். இந்த விஷயம் சகேயுவுக்குத் தெரிந்தது. அவரைப் பார்த்துப் புறப்பட்டான்.

இயேசுவைச் சுற்றி ஒரே கூட்டம். சகேயுவோ குள்ளம். எப்படிப் பார்த்து முடியும்?

எப்படியும் பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆசை சகேயுவை அரித்தது. யோசித்துப் பார்த்தான். நல்லதொரு வழி புலப்பட்டது.

இயேசு வருகின்ற வழியருகே ஒரு பெரிய கரட்டத்தி மரம் இருந்தது. சகேயு ஓடிப் போய் அதில் ஏறிக்கொண்டான். ஒரு உறுதியான கிணியை உட்காரித்து கொண்டான்.

இயேசு வந்தார். அவனுக்கு நேரே வந்தவுடன் நின்றார். நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

‘சகேயுவே, நீ சீக்கிரமாய் இறங்கி வா, இன்று நான் உன் வீட்டில் தங்க வேண்டும்.’

முன்பின் தெரியாதவர்! நல்ல மனிதர்! அசைய வல்லமை படைத்தவர்! எல்லோரையும் கவரீந்தவர்!—அவர் சகேயுவின் வீட்டில் தங்கப் போகிறாராம்.

சகேயுவுக்குச் சந்தோஷம்! மிகுந்த சந்தோஷம்! ஒரே முச்சில் மரத்தை விட்டிறங்கிவிட்டான்.

அதற்குள் அந்த எரிகோ மக்கள் முகத்தைச் சுழித்தனர். முணுமுணுவென்று பேசிக் கொண்டனர்.

என்ன பேசினார்கள் தெரியுமா?

‘இந்தச் சகேயு பொல்லாதவன். பண ஆசை பிடித்தவன். ஒன்றுக்கு நாலாய் வட்டி வாங்குபவன். இந்தப் பேராசைக்காரன் வீட்டில் இயேசு தங்கப் போகிறாராமே’—என்று தரன் முணுமுணுத்தனர்.

சகேயுவுக்கும் இது கேட்டது. ‘அவர்கள் சொல்வது உண்மையானது. நான் எத்தனையோ தவறுகள் செய்திருக்கிறேன். இவரோ அன்புடன் என்வீட்டில் தங்க வருகிறாரே’ என்று யோசித்தான். உடனே ஒரு நல்ல முடிவு எடுத்தான்.

இங்கிலாந்தின் திருச்சபை

தரும் உதவி

இங்கிலாந்தில், சந்தர்ப்பவர்த்த மாவட்டத்திலுள்ள பீஷ்ப் பேர்மத் திருச்சபை நமது ஆதீனத்துக்கு உதவி புரிய முன்வந்துள்ளது. நமது ஆதீனம் ஸ்தாபிக்கிருக்கும் இளைப்பாறிய ஊழியர் வேதன நிதியைக் குறித்துக் கேள்வியுற்ற இச்சபை தனது வெந்துகாலக் காணிக்கையை இந்த நிதிக்காக அனுப்பி வைக்கத் தீர்மானித்துள்ளது. நமது ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த வைத்தியக் கலாநிதி P. S. செல்வச் சந்திரன், திருமதி செல்வச் சந்திரன் ஆகியோரே இச்சபைக்கும் நமது ஆதீனத்துக்கு மிகையே இவ்வகை உதவை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இப்பொழுது இங்கிலாந்திலிருக்கும் இவர்கள் இச்சபையிலேயே வணக்கிக் கொள்கின்றனர்.

சமீபத்தில் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றிருந்த நமது அத்தியட்சர் மகாகனம் D. J. அம்பலவாணர் அவர்கள் சென்ற மாதம் 21 ஆம் திகதி இச்சபையின் குழு, கனம் எரிக் ஷெக்கரக் அவர்களையும் சில சபையாரையும் சந்தித்துப் பேசினார்கள். சபையின் சுவீசேஷ ஊழியத்தையும் அவைகளின் ஒன்றிணைத்தையும் குறித்துப் பேசிய அத்தியட்சர் அவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட ஐக்கியத்துக்கு உதாரணமாகத் தென்னிந்திய திருச்சபையை எடுத்துக்காட்டி அது இன்னும் விரைவில் ஐக்கியத்தில் சேர்ப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது எனக் கூறினார்கள். பின் தொடர்ந்த கலந்துரையாடலில் சபையினர் சபையின் ஐக்கியத்தைப் பற்றியும், தென்னிந்திய திருச்சபையின் ஊழியத்தைப் பற்றியும் மிகுந்த கரிசனை காட்டினார்கள். இக்கூட்டத்தில் நமது ஆதீனத்தின் இளைப்பாறிய ஊழியர் வேதன நிதிக்காக அச்சபையின் பேரில் 100 பவுண்ட் (கமரர் 4,100 ரூபா) தொகைக்கான காசோலை அத்தியட்சர் அவர்களிடம் வழங்கப்பட்டது.

‘ஆண்டவரே, இதோ என் செல்வத்தில் பாதியை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து விடுகிறேன். நான் எவ்வளவாவது ஏமாற்றி எதையாகிலும் வாங்கியதுண்டா இல்லை, அதை நானு மடங்கு கட்டித் திருப்பிக் கொடுக்கிறேன்.’

இப்படி இயேசுவின் சகேயு கூறினான்.

இயேசு இதைக் கேட்டவுடன் மிகவும் மகிழ்ந்தார். ஒரு மனிதன் தன் தவறை உணர்ந்து அதை விட்டுத் திரும்புகின்றான், நல்லவனாகிறான் என்றால் அவருக்கு அதைவிட மகிழ்ச்சி யான காரியம் எதுவுமில்லை.

சகேயுவின் வீட்டிற்கு இயேசு சென்றார். இதுவரை அவ் வீட்டிற்கு விருந்தினர் எவரும் வந்ததில்லை. இயேசு அவர் டீடுடன் வருவதைக் கண்டவுடன் சகேயுவின் மனைவி கவையான விருந்து தயார் செய்தார். பின்னாகத் தேவர்த்தியங்கள் இசைத்து விருந்தினரை மகிழ்வித்தனர். வேலைக்காரர் விருந்துக்கான வசதிகளைச் செய்வதில் முழுமரக சரூபம் இருந்தனர். அந்த வீட்டில் சாதாரணமாகக் குடிக்கொண்டிருந்த சேர்வா நீங்கி, மகிழ்ச்சிக் களை தாண்டவமரடியது.

‘இன்று இந்த வீட்டிற்கு இரட்சிப்பு வந்தது’ என்றார் இயேசு.

தந்தி — மணமணி.

மெதடிஸ்த திருச்சபை
வடக்கு — கிழக்கு மாநில
“சினட்” சங்கம்

இலங்கை மெதடிஸ்த திருச்சபையின் வடக்கு — கிழக்கு மாநில சினட் சங்கம் இம்மாதம் 1-ம், 2-ம் திகதிகளில் மாநில ஆக்கிராசனர் வண. எம். ஏ. இரத்தினராஜா அவர்களைத் தலைமையில் பருத்தித்துறையில் கூடியது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள சினட் உறுப்பினர் ஏறக்குறைய எழுபத்தைந்து பேர் இதில் பங்குபற்றினர். மாநில சபையின் நிதிநிலைமை, கட்டட நிலைமைகள் ஆராயப் பட்டன. ஆதீனம் நிலைகுறித்துக் கவனிக்கப் பட்டபோது, வெவ்வேறு சபையினும் காணப்படும் ஆலய வழிபாடு, வீட்டுக் கூட்டங்கள் வேதப் படிப்பு, ஜெபக் கூட்டங்கள் என்பனவற்றில் சபையார் கட்டும் ஆர்வமும், உற்சாகமும் பெரிதும் மெச்சப்பட்டது. கிறித்தவ சபைகளுக்கு ஏற்படும் ஆபத்து வெளியேயிருந்து வருவதிலும் பார்த்து, உகிரிநுத்தே அதிகமாய் வருவதற்குக் கூறப்பட்டது. மழைக்கு முன்கூட்டும் காரணம் மாநில அங்கங்கு தேரன்றும் புதிய ‘கூட்டத்தவர்கள்’ கிறித்தவ சபைகளுட் புகுந்து, ஆண்டு பலவாக்கி காத்து வளர்க்கப் பட்ட கிறித்தவர்களை ஏமாற்றி “தொட்டிலிலே மீன் பிடிக்கும்” முறையாக அவர்களைத் தட்டிச் செல்லும் முறை வலுவாகக் கண்டிக்கப்பட்டதுடன், கிறித்தவ சபையார் இக்கூட்டத்தவரைக் குறித்து விழிப்பாயிருக்கும்படியும் கேட்கப்பட்டனர்.

ஊழியம் குறித்து நடந்த சம்பாஷணையில் அதிட்சதராயிருப் போர் அண்ணளும் தத்தம் தரன்துக்களேற்ப ஊழியத்தில் பங்குபற்ற வேண்டுமெனவும் அவர்களை ஏற்று, உற்சாகப்படுத்தி ஊழியத்தில் பங்குபெற வைக்க வேண்டுமெனவும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒரு சபையைத் தாங்கும் வகையில் சில “தூண்டன்” சபைக்குத் தேவையே வேனிலும், மற்றவரை மறைக்கும் வகையிலும், அசையாத நின்று மற்றவருக்கு இடம் கொடாத வகையிலும் அவ்வகைத் தூண்டன் மறைத்துபோவது நல்லதெனவும் கூறப்பட்டது.

கிறித்தவ நகரீகம் என்ற பாடத்தை சர்வசலாசனையில் தமிழ் மொழியிலே கற்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனவும் பாடசாலைகளில் கிறித்தவ பாடத்தைக் கற்பிப்பதற்குப் போதிய ஆகிரியரும் திட்டங்களும் இல்லாத குறையை அகற்ற அரசாங்கம் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனவும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, உரிய இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

புதிய ஊழியராக வந்திருக்கும் வண. ஆனந்தராஜா, வண. ஜெயதிலகராஜா என்போர் அறிமுகமாக்கப் பட்டதுடன், இவ்வருடத்தோடு இளைப்பாறும் வண. சரவணமுத்து, வண. உவிஸ்ஸுவா என்போருக்குப் பாராட்டும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இருநாள் கூட்டங்களையும் நிறைவேற்றி முடித்து, மதிய போசனம், தேனீர் முதலியன அளித்த பருத்தித்துறைச் சேர்த்துக்கும், மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி அதிபருக்கும் அதிக நன்றி தெரிவிக்கப்பட்டது. முன்றும் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை சினட் சங்க ஞாயிற்றுக் கிழமை கப்பட்டது.

சிந்தனைக்கு
ஒரு சுற்பனை

(முத்தெரி)

‘கனெக்ஷன் எடுத்து தலைக்கு ஒரு ரூபா வீதம் நாலு ரூபா அனுப்பி வைச்சேனே. டெரனேஷன் விட்டிஸ்கிலே என்னுடைய பெயர் நானாவதாக வந்துச்சே. அந்த விஸ்டிஸ்கிலே நகல் பரவோக அனுவகத்தில் இருக்கணுமே!’

‘அப்படிப்பட்ட விஸ்டிகளுக்கு இங்கே இடம் கிடையாது. பிறகு அந்தக் குழந்தைகள் என்ன ஆகினனு கவனிச்சியா?’

‘இதுகளை நான் கட்டியது முடியுமா? அது விதியை அது அனுபவிக்கட்டும்!’

‘அந்தக் குழந்தைகளைப் போற்றி அரவணக்க முன்வந்தவர் இந்த ஏழைதான். இவனை வரவேற்க ஆண்டவன் ஒடோடி வந்த காட்சியை என்னென்பேன்! என்னென்பேன்!’ அந்தத் தெய்வீக நினைவிலேயே மூழ்கிப்போய் விட்டார் பேதுரு. அவருடைய இன்ப நினைவுகளைக் கலெத்தார் டேவிட் சிங்காரம்.

‘நான் முன்று தடவை பாஸ்ட்டரேட் கமிட்டி மெம்பராயிருந்திருக்கிறேன். நான் தலைவராகவோ, செயலாளராகவோ அல்லது உறுப்பினராகவோ இல்லாத சமூக நலத் திட்டங்கள் கிடையவே கிடையாது. அதெல்லாம் பேரேட்டிக் பதிஞ்சிருக்கே என்ன?’

‘ஒவ்வொருத்தர் வகித்த பதவியையும் இங்கே குறித்து வைக்கிற வழக்கமில்லை!’

‘வெரி பேட்! அதைப் பற்றி நான் புரார் எழுதணும். எல்லாம் பேசக்கூடும். ஞாயிறு தோறும் ஒழுங்கா ஆலயம் போனேனே, அதுக்காவது இங்கே மதிப்பு உண்டா என்ன?’

‘அதுக்காவத்தான் இந்தக் கதவை ஒரு நேலாகத் திறந்து வைத்து மோட்சலோகக் கரட்கியை ஒரு கிறிது நேரம் கசட்டினேன்!’

‘அப்போ என்ன என்ன செய்யச் சொல்றீங்க?’

இப்படித் திரும்பக்கூடிய பக்கமாய்த் திரும்பிப் போய்க் கிட்டேயிரு. ஆண்டவர் தீர்ப்புக்குக் கப்பிழும்பாது வரலாம்!’

தெவு சிக்கென்று சாத்திக் கொண்டது.

‘ஐயா, பேதுரு ஐயா, அப்போஸ்தலரே, இன்னும் நான் பேசி முடிக்கலியே.....’, டேவிட் சிங்காரத்தின் குரல் நடுக்கலித் தொடங்கி ஒலத்தில் முடிந்தது. பதில் சொல்லுவார் யாருமில்லை.

‘இந்தப் பொல்லாத பேதுரு கையிலே கொண்டு சாவினெக் கொடுத்தாரே ஆண்டவர். ஒரு பெட்டிஷன் எழுதிப் போடணும்!’

வலப்பக்கம் போகத் திரும்பி ஞார் டேவிட் சிங்காரம். ஒளிப் பிழம்பான கவர் ஒன்று அங்கு எழும்பி நின்றுது. அந்தத் தெய்வீக ஒளியைக் கண்டவுடன் அவருக்கு உதறல் எடுத்தது. ஓரடி கூட முன்னே எடுத்து வைக்க முடியவில்லை. இடப்பக்கமாகத் திரும்பி நடக்கலா ஞார் டேவிட் சிங்காரம்.

தந்தி — மணமணி.

The Morning Star

8th July, 1977

Significance of General Election '77 for the Tamils

"It is not race, religion, language, State, civilization or economic interests that make a nation", wrote Renan, "the existence of a nation resembles a plebiscite repeated every day."

The T. U. L. F. is for the first time in the modern history of Sri Lanka seeking such a verdict from the entire Tamil people in the forthcoming General Election. The thirty years since Independence have shown that Sri Lanka's nationhood is but a coat of paint; for many the fictitious kinship of race still constitutes the fatherland. Nor should the forms of parliamentary democracy that have been adopted blind us to the absence of real democratic conviction, the unwavering commitment to human rights and the spontaneous fellowship of those so committed. Nor yet can we discern on the horizon any leader of thought or action who embodies in his person the Sri Lanka Man and one who can call into being a new Sri Lanka. It is in this context that the Tamil leadership has asked the predominantly Tamil electorates for a plebiscite on the issue of a Tamil Eelam that would assure the Tamil speakers of a homeland, their identity and dignity among the peoples of the world.

Sometime before the Vaddukoddai Tamil Convention of May 1976 took the historic decision in favour of a separate Free Sovereign State of Tamil Eelam, the London-based Minority Rights Group, in their Report on the Tamils of Sri Lanka, had observed with great discernment that, till the present, the Tamils tended to see their status as similar to that of the Scots and Welsh. The present nationalism of the Tamils was the inevitable consequence of 'Sinhala only' and 'Sinhalese only' as reflected in an unequal citizenship written into an unequal Constitution and a series of acts of blatant racial discrimination. Yet, there are those among the Tamils who think that, given lofty statesmanship on both sides, it may still be possible to find a settlement assuring the Tamils the essence of their demand within the framework of Sri Lanka.

But, the self-determination principle for the Tamils, whether in a sovereign state of their own or in some form of federation, can come only as the result of their conviction and their unity. A massive vote for the Liberation Front in every Tamil electorate at this Election will proclaim to ourselves and the world that the thirty years dedicated labour of our departed leader has at last helped us to turn the corner in our historic march.

The manner of the election campaign is no less important than the verdict recorded on polling day. What we are after is building up the will and determination of a free people. The campaign should, therefore, help to develop a discussion in depth and a broad consensus about the goals of the struggle. The temptation should be avoided to use harsh language at rival candidates, some of whom, refused Front tickets, are contesting on their own. What they and the electorates should be helped to realize is that this is a national referendum, as far as the Tamil speaking people are concerned. The Tamil cause will gain with a near unanimous vote in favour of the TULF candidates; that cause will gain even more with magnanimous tolerance of dissidents and scrupulous respect for a free vote. Just as (in the words of J. S. Mill) it is the truth that suffers when the expression of error is forcibly suppressed, the coming into being of a new State is delayed when impediments on the route are forcibly removed. Nor should any quarter be given to impatient youth who think of pursuing the struggle for Tamil Eelam through self-defeating physical force.

Nor yet will the cause gain by any anti-Sinhalese sentiment. It is senseless to blame a great community for the sins of a few who sought to strengthen themselves in the seats of power by discriminatory racial policies. No less senseless is it to hate a community for the evil deeds of a few miscreants.

What we are after is a permanent political settlement in which two great communities can live in amity and mutual benefit in the bosom of Sri Lanka. It is revolutionary change from the present that we are seeking, by the no less revolutionary weapon of the ballot. It is indeed the commencement of a dharmic struggle, based on truth and ahimsa. Though it may not be possible as yet to predict the exact form in which the historical process will unfold itself, there can be no doubt that, if we are truly committed to our cause, we shall inherit a great future.

The call to all Tamil speakers is to realize the great historic moment that is now and to live up to it.

K. Nesiiah

A Memoir

Dr. A. E. DURAISAMY

The late Dr. Amarasingham Edward Duraisamy was a citizen of two countries Sri Lanka and Malaysia — the former being the country of his birth and academic education and the latter of his work for most part of his life.

He was the second son of Mr. Velautham Amarasingham of Pungudutivu, who, after completing his studies at the Tamil Schools, studied medicine in the Tamil Medium under Dr. S. F. Green at the Manipay Hospital. For about two years he was employed under Government. Later he practiced medicine at Pungudutivu along with being a teacher in a Tamil school. Dr. Duraisamy, after studying in some vernacular schools, joined the Tellippalai Training School. There he studied for more than 3 years — a period which he considered "the most worthwhile one he had hitherto had affecting, to a marked degree, his moral and intellectual development". He then entered Jaffna College and excelled himself not only in studies but also in extra-mural activities. He became proficient in Gymnastics and was captain of Cricket and Football teams. He was also the Chairman of the College Y. M. C. A. He sat for the Senior Cambridge Examination in 1908.

At that time Malaya had a strong attraction for him. In spite of opposition from his parents and from his elder brother, his mind was made up of joining the Technical College in Kuala Lumpur. When he landed in Singapore in January 1909 he found, to his great sorrow, that the Kuala Lumpur Technical College had closed down. He, therefore, applied to the Singapore Medical College where he came out first in the entrance examination and won a scholarship. Later in his 3rd year he was granted a Bursary. His career at the Medical College was a very fruitful one. He qualified as a full fledged Doctor, in August 1913. In his own words, in an autobiography, "I not only managed to complete within a minimum time but with distinction".

Dr. Duraisamy then served the Government in various places for 28 years, his first station being Ipoh and the last station Kuala Lumpur, which he served for 15 years. He filled various positions during his career — Acting Medical Officer, a post reserved for Europeans only; in charge of the Quarantine Camp in Port Swettenham; Senior Medical Officer and Medical Officer (Malayan Medical Service), the only local doctor to be promoted to this rank.

After his retirement he started a practice of his own in Sentul. He was a very popular and skilled Gynaecologist. His clientele was drawn from all group and races. He also served as a guide, philosopher and friend to his patients.

The government awarded him in recognition of his services the honours of O. B. I. and J. P.

Dr. Duraisamy also took a very active part in many social and religious affairs. He was a leader among the Ceylonese in Malaya and the Chairman, first, of the Ceylonese Association of Taiping; then the Chairman of the Ceylon Tamil Association; later the President of the Ceylon Federation of Malaya, Sillangor. Through these positions he was helped to play a major role in their activities. He took a meaningful interest in Family Planning activities and was responsible for inaugurating a Family Planning Committee. He was, in addition, a Municipal Councillor and a nominated member in the Federal Legislative Council.

His interest in Church work was equally great — or even greater than all the other activities. From the very beginning of reaching Malaya he took a very active part in Church work in Kuala Lumpur. He was Chairman of the official Board of the Methodist Tamil Church for over 25 years and was a Sunday School Superintendent for some time. He financed the repairs of the Tamil Church at Malacca Street, which had been damaged during the war.

Dr. Duraisamy always kept in very close touch with his Alma Mater, Jaffna College, his mother Church at Pungudutivu and the Jaffna Diocese of the C. S. I. as a whole. During the centenary celebrations of the American Ceylon Mission in 1916, he was one of a group of Tamils in Malaya who sent an address of greetings with a gift of one hundred pounds towards the Centenary Fund.

Again in 1966, he was one of those who sent a message of greetings during the 150th Anniversary celebrations of the Mission, and made a substantial donation to the special fund that was being raised. He made a contribution of Rs. 30,000 for building the Parsonage at Pungudutivu.

He was a very generous host to several friends from Jaffna who visited Malaya. I can very well recall how intensely interested he was in erecting the Bicknell Memorial Pavillion at Jaffna College. He actively and enthusiastically helped Mr. A. C. Sundrampillai and myself in 1953 in going to the Old Boys and friends for collecting money for this project, while giving himself a handsome donation. Bishop and Mrs. Kulandran and Rev. K. S. Jeyasingam were full of praise for the very warm welcome he accorded to them when they paid a visit to Malaya as an official delegation of the Jaffna Diocesan Council in 1955.

Dr. Duraisamy was a gentle man to the finger tips and of a very generous nature, rendering help wherever it was needed and was always open to new ideas and ideals.

Lyman S. Kulathungam